

Medicínské právo

Zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách.

Zdravotní péče – **druhy** podle časové naléhavosti:

- Neodkladná
- Akutní
- Nezbytná
- Plánovaná

Zdravotní péče podle **účelu** poskytnutí:

- Preventivní
- Diagnostická
- Dispenzární
- Léčebná
- Posudková
- Léčebně-rehabilitační
- Ošetřovatelská
- Paliativní
- Lékárenská

Formy zdravotní péče:

- Ambulantní
- Jednodenní
- Lůžková
- Zdravotnická péče poskytovaná ve vlastním sociálním prostředí pacienta

O udělení k oprávnění k poskytování zdravotních služeb rozhoduje:

- a) Krajský úřad, v jehož obvodu je zdravotnické zařízení, které bude služby poskytovat
- b) Ministerstvo obrany nebo spravedlnosti
- c) Ministerstvo vnitra

Práva pacientů – úvod

- Zákon o zdravotních službách č. 372/2011 Sb. nahradil zákon 20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu.
- Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb., účinný od 1. 1. 2014, považuje poskytování zdravotních služeb za vztah soukromého práva, nikoli tedy jako nárok na poskytnutí zdravotních služeb.
- Ošetřovaný, tedy ten, komu je péče o zdraví poskytována, vystupuje jako příkazce (uzavírá podle § 2430 s příkazníkem tedy poskytovatelem služeb příkazní smlouvu.
- Poskytovatel služeb se bude řídit tím, co si strany ujednají, ovšem v rámci platných právních předpisů dle zákona č. 372/2011 Sb.
- Ustanovení § 2430 o příkazní smlouvě se týkají i dalších oblastí péče o zdraví (chiropraktici, kosmetičky, maséři, rehabilitační pracovníci apod.).
- Poskytovatel zdravotních služeb odpovídá pouze za odbornost výkonu, nikoliv za dosažení výsledku.
- Tuto skutečnost i povahu konkrétní poskytované péče má poskytovatel ošetřovanému vysvětlit, s výjimkami stanovenými v zákoně o zdravotních službách je potřeba ke každému úkonu péče o zdraví souhlasu ošetřovaného.
- Zákon nařizuje poskytovateli vést potřebnou dokumentaci – ta je majetkem poskytovatele, ale ošetřovaný má právní nárok do ní nahlédnout, činit opisy a kopie.

Práva pacienta uvádí § 28 z. 372/2011 Sb. o zdravotních službách

Pacient má právo na:

1. Úctu a důstojné zacházení, na ohleduplnost a respektování soukromí.
2. Zvolení si poskytovatele služeb a zařízení podle své potřeby.
3. Vyžádat si konzultační služby od jiného poskytovatele.
4. Být seznámen s vnitřním řádem zdravotnického zařízení lůžkové nebo jednodenní péče.
5. Být předem informován o ceně poskytovaných zdravotních služeb nehrazených nebo částečně hrazených z veřejného zdravotního pojištění.
6. Znat jména a příjmení zdravotních pracovníků přímo zúčastněných na poskytování služeb.
7. Odmítnout přítomnost osob připravujících se na výkon povolání zdravotnického pracovníka.

8. Přijímat návštěvy ve zdravotnickém zařízení v souladu s vnitřním řádem a způsobem neporušujícím práva ostatních pacientů.
9. Přijímat ve zdravotnickém zařízení lůžkové nebo jednodenní péče duchovní péči a duchovní podporu od církví a náboženských společností registrovaných v ČR.

Možnost volby poskytovatele o zdravotnickém zařízení se nevztahuje na záchrannou službu, nařízenou izolaci, karanténu, nebo ochranné léčení apod.

Povinnosti pacienta podle § 41 z. 372/2011 Sb. o zdravotních službách

Pacient je při poskytování zdravotních služeb povinen:

1. Dodržovat navržený individuální léčebný postup, pokud s poskytováním služeb vyslovil souhlas.
2. Řídit se vnitřním řádem.
3. Uhradit poskytovateli cenu poskytnutých zdravotních služeb, nehrazených nebo částečně hrazených ze zdravotního pojištění.
4. Pravdivě informovat ošetřujícího zdravotnického pracovníka o dosavadním vývoji zdravotního stavu, včetně informací o infekčních nemocech, o užívání léčivých přípravků, užívání návykových látek a dalších skutečnostech podstatných pro poskytování zdravotních služeb.
5. Nepožívat během hospitalizace alkohol nebo jiné návykové látky.

Pacient, zákonný zástupce, osoba blízká pacientovi nebo osoba žijící s ním ve společné domácnosti, jsou povinni prokázat se občanským průkazem.

Má-li zdravotnický pracovník pochybnost, zda jde o osobu blízkou, osvědčí osoba blízká tuto skutečnost čestným prohlášením, ve kterém uvede kontaktní údaje a číslo průkazu totožnosti.

Ochrana osobnosti v novém Občanském zákoníku – specifika řešení

Dle § 3:

(1) Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka a jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.

(2) Soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že:

- a) každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí,
- b) rodina, rodičovství a manželství požívají zvláštní zákonné ochrany,

- c) nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu, nikdo však také nesmí bezdůvodně těžit z vlastní neschopnosti k újmě druhých,
- d) daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny,
- e) vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká a
- f) nikomu nelze odepřít, co mu po právu náleží.